

Luceafărul

de Vest

Nr. 65
Iunie
2024
Fondat 1987

Asociația Cultural Umanitară „Luceafărul de Vest” Timișoara

Supliment literar artistic

MOTTO:

*Eminescu
e un cântec ce răsună peste zare
Este taina din descântec
Vis frumos în așteptare
Și surâsu-nflorat
Al copilului din pântec!*

IMN
POETULUI LIBER

Noi suntem armata de fluturi
În slujba cuvântului scris
Cu Eminescu printre spade și scuturi
Drumul spre gloria străbună
Nu ne poate fi interzis
Noi scriem și vorbim
Doar în limba română!
Noi suntem armata de fluturi
Și vom face tot ce-am promis
Cu Eminescu între spade și scuturi
Cuvântul ne unește
Pe viață și pe moarte
Și în orașul libertății,
Nu poate fi interzis
Noi suntem armata de fluturi
Curată la suflet ca floarea de cais
Și-n țara noastră de rouă și nectare
Cu Eminescu între spade și scuturi
Dreptul la iubire și libertate
Niciodată nu ne poate fi interzis.
Noi suntem armata de fluturi!

Dumitru BUȚOI

EVENIMENT CULTURAL- JURNALISTIC SUB SEMNUL GENIULUI EMINESCIAN

*Motto: Copiii sunt răsărituri de soare pe bolta albastră/ Izvoare
nesecate de lumină și iubire ce dăinuiesc în casa noastră/ Copiii sunt daruri
de viață trimise de la Dumnezeu/ Sunt grădinile cu flori de rouă ce înfloresc
de-a pururi în sufletul meu!*

Încep acest reportaj de suflet și iubire cu aceste gânduri frumoase și emoționante, ca un semn de recunoștință pentru îngerii de rouă ce fac parte din Grupul vocal „Glasuri de argint” din cetatea culturală Petroșani, județul Hunedoara, care a reprezentat România la concursul mondial din

Italia unde au obținut locul unu. Coordonator, Irina Berki pe care o felicităm sincer. Aceleași gânduri frumoase și pentru copiii: Maya Voina, Evelyn Pătrașcu, Alessia Polk, Miruna Croitoru, Iulia Bîicu, Alice Itu, Daniela Nițu, Matei Croitoru, Andy Itu, Irina Burcea, Cezara Kiss, Sofie Andrei, Alessia Voina, Natalia Gasco, Gabriela Iordache, Radu Moldovan, Ruxandra Merișanu. (continuare în pag. 2)

Dumitru BUȚOI

Ion Machidon: „Presa tipărită nu va dispărea niciodată!”

Ioan Vasiu: La începutul dialogului nostru, te rog să-ți amintești când și unde ai debutat ca jurnalist.

Ion Machidon: Dragă prietene Ioan Vasiu, întrebarea dumitale mă copleșește... Cum să nu-mi amintesc?... Parcă ieri s-a întâmplat... Un bun prieten de-al meu, poetul Giordach Maian, Dumnezeu să-l odihnească în pace, după ce îmi citise câteva articole în fază de dactilografiere pentru serarul meu, probabil că i-au plăcut și mi-a recomandat să merg cu ele la un prieten de-al lui de la revista „Agricultura socialistă” coordonată la vremea aceea de unul, domnul Voiculescu... Scriam despre țărani... Despre sat, nu despre satul de azi care nu mai este... (continuare în pag. 6)

Interviu realizat de Ioan VASIU

EVENIMENT CULTURAL- JURNALISTIC SUB SEMNUL GENIULUI EMINESCIAN

(urmare din pag. 1)

Pentru această performanță Asociația Cultural Umanitară „Luceafărul de Vest” Timișoara partener a acordat Grupului „Glasuri de Argint” în apluzele binemeritate, Meritul Cultural.

În deschiderea evenimentului cultural-jurnalistic „Arte și Carte” acești copii minunați ne-au umplut inimile de bucurie și mândrie că prin iubirea lor de cântec și Eminescu, spiritul cultural românesc nu va muri niciodată.

Mai menționăm faptul că și la Petrila, preocuparea pentru dezvoltarea armonioasă într-un spirit creator de excepție, este miza pe copii și elevi concretizată într-o Expoziție de desene diverse și inedite ale copiilor care fac parte din Cercul de „Arte al Clubului Copiilor” Petrila, coordonator profesor Radu Chintă, astfel că Foaierul Teatrului I.D.Sîrbu, dacă adăugăm și Expoziția de sculptură modernă a artistului plastic Cristian Sergiu Ianza a fost plin de artă, cultură și oameni

În deschiderea evenimentului participanții, poeți, scriitori, jurnaliști, iubitori de cultură, artă și de Eminescu, au aplaudat cuvântul de salut al lui Dorel Neamțu, poet, publicist, membru, UZPR, din partea Grupului Cultural „Ioan Dan Bălan”, Petroșani, Dumitru Buțoi, coordonator Filiala UZPR „Mihai Eminescu” Timișoara, Aurel Muntoiu, vicepreședinte, din partea MNADOR Timișoara și Mirela Coheci, poet, pictor, membru UZPR, organizatorul aceluiași eveniment de anvergură europeană. În acest context de adevărată revelație culturală și într-un spațiu în care se respiră cultură de calitate, Tiberiu Vințan, un om cu suflet mare cât Valea Jiului, director al Trustului Media și al Casei de Editură Exclusiv, Petroșani, ne propune a fi în continuare timp de 4 ore protagoniștii și martorii fericiți ai unui alai de lansări de cărți și a unui regal de poezie, răsplătite cu aprecieri colegiale, îmbră-țișări și aplauze. Surprizele plăcute ale aceste zile mai frumoase ca un zâmbet de copil au fost

cele două ambasadoare culturale ale României în diaspora, prezente în Valea Jiului pentru prima oară.

Violeta Andrei Stoicescu, Madrid-Spania, premiul unu la poezie și Meritul Cultural, decernat de Dumitru Buțoi, președinte Asociația Cultural Umanitară „Luceafărul de Vest” Timișoara, care a organizat sub egida UZPR „Festivalul Cultural Internațional „Eminescu, un vis în așteptare” ediția 2023. Violeta Andrei Stoicescu este scriitor, poet și traducător în limba spaniolă, membru UZPR Filiala Iași, membră a Societății poezilor și artiștilor plastici din Franța, fost redactor la revista „Spania Literară”. Volumele de poezie, recente „Între lacrimă și zâmbet” „Șoapte de mătase” și „Inscripție pe un bob de orez”, au fost prezentate de Dumitru Tâlvescu, membru al Uniunii Scriitorilor din România și președinte fondator ASOCA Deva-Hunedoara. Din creația autoarei redăm o strofă relevantă a dorului de dor de casă în toate ipostazele sale. La

margine de vis m-așteaptă marea/ Cu valu-i spumegând mă cheamă iar/ Și parcă m-aș întoarce -acasă, dar/ Nu știu dacă am să mai găsesc cărarea...

Doina Guriță, Iași cu volumele de versuri „Lacrimi de sticlă”, Rouă de stele, bilingvă română- spaniolă și antologia de autor „Lacrimi de cristal”. Przentate de Dumitru Tâlvescu. Doina Guriță este scriitor, jurnalist, profesor doctor, lector la catedra de marketing a Universității „Petre Andrei” din Iași, membră a Uniunii scriitorilor din România, Membră UZPR și a Societății poezilor și artiștilor plastici din Franța, redactor la revista „Spania Literară”, care apare la Madrid. Pentru întreaga activitate Asociația „Luceafărul de Vest” Timișoara i-a conferit Meritul Cultural. Redăm deasemeni o strofă din poemul „Eminescu e comoara copilei ce am fost” Eminescu a fost și rămâne al neamului meu/ Al nostru al vostru, al lumii întregi/ Ca un profet care l-a cunoscut pe Dumnezeu/ Strigând către lume: tu trebuie să crezi!

Au mai lansat cărți scriitori, poeți, istorici cu notorietate în domeniu: Marin Rada, (Slatina-Olt) Semnul de carte și Ceremonia de ceai, haiku, prezentat de Elisabeta Bogătan.

BLÂNDĂ FULGERARE

Eminescu e un cântec
Ce răsună peste munți și peste vale
Este taina din descântec
Dar și spaima dintre bucurii și jale!
Eminescu ca o blândă fulgerare
Peste munți și peste ape
Între somn și ntre visare
Cerul mi-l aduce mai aproape!
Eminescu este stea mea polară
Ce mă (i)luminează-n noapte
Ca-ntr-un vis de primăvară
Scut și spadă ce mă apără de moarte!

Dumitru BUȚOI

Dumitru Tâlvescu (Deva), cu volumul „Arcana Animae”. Ioan I. Ionescu (Timișoara) „Personalități ale Banatului” vol. 2, prezentat de Dumitru Buțoi, Ștefan Tat (Timișoara) „Monumente de artă timișorene”. Marieta Coman, Turda „Esențe în ecouri. Mariana Bendoiu și Vasile Rușeti din Târgu Jiu, membri ai Ligii Scriitorilor din România, au prezentat revista „Al Cincilea Anotimp”. Gheorghe Lungu, Timișoara, editor Foaia Săcoșană- presa rurală.

Au mai rostit alocuțiuni :

Dorel Neamțu, poet, scriitor, membru UZPR, seniorul și spiritul care unește spirite al Grupului Literar „Ioan Dan Bălan” recent înființat, Petroșani. Elisabeta Bogățan, poet, scriitor, sufletul pereche al lui Ioan Dan Bălan, membră a UZPR și a Uniunii Scriitorilor din România. Zenovia Zamfir, scriitor, jurnalist, director Biblioteca Județeană „Antim Ivireanu” -Râmnicu Vâlcea, cu o bogată experiență și activitate literară. Daniel Luca, Timișoara, scriitor, membru al Uniunii Scriitorilor din România, director Editura Castrum de Times -Giroc-Timișoara, colaborator și editor de cărți ale colegilor poeți și jurnaliști. Mirela Cocheci, Dumitru Buțoi, Nicolae Toma și alții. Lia Teodora Ianto, (Natalia Micalona) Arad, poetă, scriitoare, redactor revista „Tu-carte deschisă” membru al Ligii Scriitorilor din România, filiala Arad.

Regal de poezie, Mariana Alexandru, Anca Ciolca, Augustin Țanca, Maria Marin, Ianina Cupșan, Gheorghe Boantă, toți din Grupul Ioan Dan Bălan, Sorin Micuțiu, Gelu Dobrescu, Maria Sângerean, toți din Deva-

Hunedoara, Lorin Cimponeriu, Oravița - Caraș Severin. În final au fost prezentate de către Dumitru Buțoi, revistele

UZPR nr.33, ca o publicație fanion a presei din România, Luceafărul de Vest, număr special dedicat acestui eveniment și antologia „Eminescu, un vis în așteptare” proaspăt tipărită, care cuprinde premianții participanți la ediția 2023 a Festivalului Concurs Internațional cu același nume. Întâlnirea s-a încheiat cu o repriză de socializare sub semnul prieteniei și

al unei colaborări benefice mediul cultural-artistic pe Zona de Vest a țării și nu numai. Filiala UZPR „Mihai Eminescu” Timișoara a onorat cu prezența și implicarea activă, a unei delegații formată din: Ioan I. Ionescu, Ștefan Tat, Gheorghe Lungu, Aurel C. Muntoiu, Adrian Bacoș și Dorel Neamțu, Mirela Cocheci, inițiatorii și gazdele noastre generoase. Deasemeni delegația de la MNADOR Timișoara, președinte, Remus Știr. Sperăm ca prin această comuniune de spirit și conștiință „Că suntem români și punctum”! să-i susținem pe confrății noștri în demersul curajos de a edifica în Valea Jiului o nouă cetate culturală, ca o fereastră deschisă spre noi orizonturi, spre modernitate.

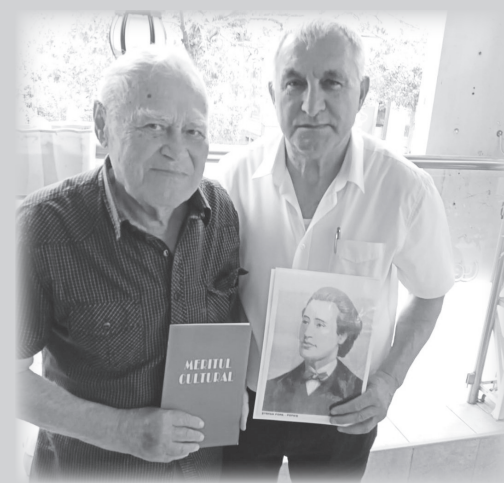
P.S. Sâmbătă 22 iunie 2024, ora 11,00, Filiala UZPR „Mihai Eminescu” cu sprijinul C.J. Timiș va găzdui la Centrul Multifuncțional din Complexul Bastion Timișoara, Simpozionul „Eminescu, un vis în așteptare”! Așteptăm cu drag pe toți iubitorii de cultură, artă și de geniul Eminescu, care a plecat dintre noi la 15 iunie 1889.

Fotografii, Constantin Oneață

Prietenii revistei „Luceafărul de Vest” Timișoara

CONSTANTIN LĂZUREANU

Din atâta frumusețe
Ce natura a creat,
Am cules doar numai una
Ce pe mine m-a ncântat.

Este blondă, așezată,
Cu mișcări pline de ritm,
Nu pășește, ci valsează
În suite de sublim.

Fața plină de surâsuri
Cu gropițe pe obraz,
Are mâinile sculptate,
Zâmbet fără de necaz.

Violeta

-romanță-

Când vorbește, parcă-ncântă
Cu priviri seducătoare,
Nu te cheamă, dar te lasă
Să gândești la tot ce are.

Pieptul bine așezat,
Nu se mișcă, dar se-ndoaie,
Sânul frumos pronunțat
Ce se scaldă-n admirare.

De ești viu și vezi minunea
Nu poți ca să nu tresari
Și o iei cu tine-n gânduri
Păstrând-o peste mulți ani !

MIRCEA A. DIACONU - CIPRIAN PORUMBESCU ÎN MARGINEA IMPERIULUI -

Editura Universității „Ștefan cel Mare”, 2023

Profesorul universitar Mircea A. Diaconu, cunoscut critic și cercetător literar, reușește, într-un volum concis, caracterizat de rigoarea științifică proprie autorului, să contureze adevărata personalitate a lui Ciprian Porumbescu, prin studiul atent și compararea celor mai importante lucrări ce i-au fost dedicate și valorificarea scrisorilor și a Jurnalului muzicianului. În introducere, autorul mărturisește că eseu (inițial asta fusese, apărut în ziarul, „Crai nou” și în revista, „Bucovina literară”, în 2022), ar fi vrut să fie despre Bucovina, „așa cum se construiește ea din experiențele de viață ale lui Ciprian” sau cum o vedem astăzi din perspectiva lui. Miza este și urmărirea manuscriselor lui, din care se construiește „omul interior”, unul mai complex decât cel intrat în conștiința publică ca autor al Baladei (pate și a secvenței cu închisoarea sau despre opereta, „Crai nou”). Autorul consideră că scrierea acestei cărți a fost „o provocare” dovedind că a avut, „disponibilitatea afectivă” și puterea de a descâlci un volum mare de materiale, uneori contradictorii sau eliptice și a contura adevărata personalitate a artistului. Povestea debutează în ara anului 1878, la Ilișești, Ciprian (25 de ani, deținătorul unei viori Amati) cântă în casa unui pastor evanghelic din Beethoven și Haydn. Tânărul absolvise teologia ortodoxă la Cernăuți și studia istoria, în cadrul Facultății de filozofie. Fusese președinte al, „Arboroasei”, înființată de studenții români la Universitatea, „Franz Iosef”, făcuse 11 săptămâni de închisoare, se fotografiase cu colegii acuzați de, „uneltire contra Imperiului”: Zaharia Voronca, Constantin Morariu, Eugen Siretean, Orest Popescu. Nu se știe sigur dacă originile sale sun poloneze-se numea Golembiovski-, tatăl Iraclie, căsătorit cu o poloneză, cere schimbarea numelui. Nu se cunoaște în ce limbă vorbea cu rudele sale (germană, poloneză?). Jurnalul este scris în germană (uneori cu expresii în rutenă, ebraică, idiș). Se născuse la Șipotele Sucevei, unde Iraclie fusese preot. Datorită și condițiilor precare în care locuiau, copiii se îmbolnăvesc (5 dintre ei mor la vârste fragede). Pentru doi ani, Iraclie fusese mutat la Boian, iar în 1865 ajunge la Stupca.

În opinia autorului, Jurnalul nu este despre muzica,

pe care Ciprian n-a trădat-o niciodată, nici despre creație, nu e un jurnal politic, e unul al existenței, „pur și simplu”, al, „năzdrăvăniilor”, mai târziu al bolii, al sanatoriului, despre VIAȚA pe care conștiința apropierea morții o face mai ardentă. Descoperim un tânăr nonconformist și rebel, care sparge etichetele, ironic, poznaș, hâtru, suportând cu greu singurătatea, mereu în căutare de prieteni, chiar și la Stupca, unde joacă șah și popice, cutreieră prin munți, poposesc pe la cârciumi, care suferă (la Cernăuți și Viena) și de foame, care ignoră boala bravând. Ajuns la Viena pentru studii muzicale, este subjugat de atmosfera de aici, după doi ani este profesor de muzică și dirijor de cor la Brașov, unde pune în scenă opereta „Crai nou” (1882), cu un puternic impact pozitiv. De aici va face o călătorie la Chizătău,

în Banat, unde descoperă, „cu adevărat oameni care-și asumau plener neamul, identitatea etnică”, atitudine ce lipsea în Bucovina, pentru a înlătura aceasta fusese înființată, „Arboroasa”, al cărui comitet fusese arestat, închisoarea agravând boala lui Ciprian. În speranța vindecării plecase de a Brașov la Nervi, în Italia, prilej să vadă Roma, de care este fascinat. Autorul demonstrează că Jurnalul este o oglindă a locului și a epocii, dar și oglinda vieții unui tânăr, un model de frumusețe pură a libertății, a unui artist care-și transformă existența „într-o continuă revanșă... în fața vulnerabilității resimțite acut”. Ciprian răspunde printr-o vitalitate debordantă, prin jocuri lingvistice, prin taifasuri, chefuri, scrisori prin care se mărturisește (trimise mai ales

Mărioarei, tatălui, lui Zaharia Voronca, lui Epaminonda Bucevschi, foarte bun prieten, care de multe ori îl ajută cu bani). Totul este o mască împotriva disperării.

În capitolul al II-lea, autorul își propune să răspundă la întrebarea: Cine este Ciprian Porumbescu?, identitatea sa adevărată descifrându-se din Jurnal. Leca Morariu îl numește, „Carnet zilnic asupra celor mai importante evenimente, incidente și alte alotrii-blestemății- înregistrate de la 18 ianuarie 1879 de Ciprian Golembiovski”, Dimitrie Vatamaniuc îl va numi „Jurnalul lui Ciprian Porumbescu. Tagebuch-ul lui Ciprian”, publicat în, „Analele Bucovinei” din 1998 și 1999. Este scris în germană, când a început să-l scrie, Ciprian avea câteva experiențe: terminase teologia,

fusesse închis 11 săptămâni pentru,, crimă împotriva imperiului”, fusesse un an învățător la Stupca, este student la istorie. Compune continuu: polci , valsuri, serenade , rap-sodii, marșuri, doine, hore, lieduri, nocturne, fascinat fiind de muzică. Editează unele compoziții, unele sunt vândute, multe se risipesc. Este secretar al Societății Academice,, Junimea”, continuatoarea,, Arboreasei”, ca student la Conservatorul de Muzică din Viena dirijează corul Societății,, România Jună” și publică,, Colecțiuni de cântece sociale pentru studenții români”, profund patriotice. Va compune și texte umoristice, din acestea și din Jurnal reieșind și reale calități de umorist. Se îndrăgostește de Berta, fiica pastorului Gorgon, o iubire totală și imposibilă. Singura iubită adevărată este vioara. Își formează un orizont muzical larg, (clasicii timpului, muzica renașterii). Leca Morariu (de la care s-a păstrat Jurnalul), a considerat că saltul de la instinctul caducității la excese denotă o conștiință tragică.

În capitoul,, Boala , moartea și metamorfozele răsului”, autorul realizează o incursiune în originea bolii, care au produs pierderea a 5 frați și a mamei, prilej pentru Ciprian să constate că răsul nu e suficient în fața morții, care,, adulmecă”. Nu rezolvă nimic nici paradisul de la Stupca. Jurnalul și corespondența sunt un barometru constant al bolii, singura alinare rămâne violina,, consoarta necazului meu și al bucuriilor mele”. Fascinația întâlnirii cu Roma îi va pune în evidență și darul scrisului, dar va fi și un prilej să gândească, cu amărăciune , la soarta poporului român. Profesorul Mircea Diaconu demonstrează că Ciprian Porumbescu nu este un goliard (o persoană caracterizată prin vagabondaj intelectual, imoralitate, un critic al societății), ci un intelectual robit de frumusețe, un artist de la marginea estică a imperiului, care trăiește intens condiția de exclus. După întâlnirea cu marea muzică la Viena, după viața tumultuoasă de aici, după pierderea iluziei iubirii, Ciprian realizează că e liber, dar în luptă cu deșertăciunile lumii snoabe în care trăia. De la Nervi îi scrie fratelui Ștefan, recunoaște că e foarte bolnav, mărturisește dorința de întoarcere acasă. Este subliniat profundul său patriotism și dragostea pentru limba maternă. Prin testament, cere să-i fluture deasupra mormântului tricolorul. Capitolul,, Mică incursiune despre rochia Bertei” este o incursi-

une printre manuscrise și ediții, pe care profesorul sucevean le-a studiat cu deosebită atenție și conștiinciozitate, descărând hățișul acestora, uneori contradictorii sau eliptice. Lui Leca Morariu îi datorăm o primă editare a Jurnalului , în vol.I al monografiei,, Iraclie și Ciprian Porumbescu”. Leca Morariu deținea multe documente , a copiat Jurnalul și l-a tradus în românește(perioada 17 ianuarie-18 iunie 1879), a contribuit la salvarea unor partituri. Prof. Vasile Vasile editează monografia în patru volume și precizează că manuscrisele se află în posesia soției lui Leca Morariu, Octavia Lupu, lăsate farmacistei Maria Olar, după stingerea din viață. Am subliniat anterior publicarea Jurnalului de către Dimitrie Vatamaniuc, în 1988, în „ Analele Bucovinei”. Jurnalul integral apare în 2003, în volumul,, Puneți un pahar de vin și pentru mine”, de Nina Cionca și Ion Drăgușanu(perioada 17 ian. 1879-24 februarie 1883, în traducerea tatălui Ninei). Prof. Diaconu consideră că acest volum este o improvizație, este lucrat neglijent, nu sunt precizate toate sursele. În 2003, prof. Nicolae Cârlan publică în vol. „Correspondență” câteva zeci de scrisori aflate la Muzeul Național al Bucovinei. În 2023, strănepoata Stanca Scholz Cionca publică un album complex, incluzând jurnalul, cu mărturisirea că se află în posesia sa. Între cele două traduceri apar diferențe, uni-

versitarul sucevean le compară, subliniind superioritatea traducerii lui Leca Morariu. Ultima secvență inserează o fotografie a celor trei frați, care ar fi trebuit să-l liniștească pe părintele Iraclie, dar chipurile tinerilor spun altceva. Scrisorile din această perioadă, cea adresată prietenului Epaminonda Bucevschi , relevă criza financiară în care se afla Ciprian. Problema se va fi rezolvat cumva, Ciprian se întoarce acasă cu Marica, va pleca la Brașov, apoi la Nervi, spre a reveni la Stupca și a se stinge pe 6 iunie 1883, la nici 30 de ani. Cartea profesorului Diaconu, realizată cu acribie științifică, conturează adevărata personalitate a lui Ciprian Porumbescu, dar și atmosfera epocii în Bucovina, provincie de la marginea imperiului, pune în evidență informații despre familia preotului Iraclie Porumbescu, fiind un model pentru un necesar studiu și al altor personalități ale timpului, ce merită a fi cunoscute.

**Paraschiva
ABUTNĂRIȚEI**

O SPERANȚĂ

Dacă plânge Eminescu, Dumnezeu i-aude plânsul
Noi nu vrem să-i știm durerea, altfel ne gândim la dânsul
Altul este sensul vieții, alte doruri ne-nfioară
Și uităm de locul vetrei și de lacrima de țară...

Zboară mintea-n paradisuri unde zornăie arginții
În derâdere-s luate și biserica , și sfinții
Creștem înveliiți în ură, și-n invidii, și-n păcate,
Iar valorile străbune parcă-s toate răsturnate

Anormalul stăpânește cu cinism această țară
Și pustie ni-e ograda, că ne tot uităm pe-afară
Glăsuim o pășărească, nu străbuna limbă mamă
Nu mai suntem drepti ca brazil, cine să ne bage-n seamă?

Cine să ne aibă grija, dacă noi nu ne-o purtăm?
Se întoarce roata lumii și nimic nu învățăm...
Deși-i multă disperare, tot se mai găsesc români
Ce se vor cinstiți și liberi, și în țara lor stăpâni

Poate Domnul să-i ajute, gândul lor a-l împlini,
Iar Poetul, cu lumina-i, să le facă noaptea zi
Ca să curețe meleagul de urât și mucegai
Și atunci o țară-ntreagă ni se va părea un rai!

ION MACHIDON: „PRESA TIPĂRITĂ NU VA DISPĂREA NICIODATĂ!”

(urmare din pag. 1)

Așa aveam să debutez în luna mai 1986 cu articolul „Un adevăr numit demnitate”, recidivând, cu fleșuri gazetărești în ziarul „Scânteia tineretului” la rubricile realizate de Sorin Preda, Dragomir Magdin și Mircea Florin Șandru.

I.V.: *Dar ca scriitor, unde și când ai debutat?*

I.M.: Primele stihuri, mi-au apărut în urmă cu 50 de ani, în februarie 1974, în revista „Ateneu”, la „Poșta paginii” realizată de poetul Ovidiu Genaru, care mi-a publicat poemele: „La poarta vecinului bat” și „Noapte de toamnă”. Debutul propriu-zis a avut loc în luna iunie 1975 tot în revista „Ateneu” prezentat de regretatul scriitor George Bălăiță care mi-a publicat un grupaj de 5 poezii, cu următoarea prezentare: „Ion Machidon este un poet țaran cu nume de împărat. Scrie de mult. Apare prima oară tipărit acum. Un vers greoi dar încărcat de suflet. Fire închisă, el îngrădește poezia ca pe un arbore pe un deal în lumină. Poezia este chiar felul lui de a fi” (G. B.)

I.V.: *Conduci revista AMURG SENTIMENTAL de mulți ani. Detaliază puțin acest capitol al activității tale.*

I.M.: Această instituție de cultură AMURG SENTIMENTAL este opera mea. Eu am fondat-o în anul 1995, luna martie... Anul acesta se împlinesc 30 de ani de când a luat ființă și împrumută titlul unui volum de poezii de dragoste de-al meu, apărut în 1992, intitulat „Amurg sentimental”... Este pentru mine sufletul meu. Viața mea... Credința într-o literatură de calitate scrisă în spiritul Neamului Românesc. Amurg Sentimental este o instituție de cultură apolitică și nu aparține vreunui partid politic sau vreunei instituții, indiferent de forma de proprietate, de stat sau privată. Am fondat-o în anul 1995 și are în componența sa: editură cu un număr de 1300 de titluri de carte tipărite până în prezent, printre care numărându-se și cartea dumneavoastră „Să cunoaștem animalele pădurii”, carte de colorat cu poezii, editura Amurg sentimental, 2013, ISBN 978-973-678-642-6; 821-135.1-93-1. pag. 24. Versuri: Ioan Vasiu. Desene: Ionuț Vasiu. Coperta: Cătălin Moș, în colaborare cu Cătălin Moș, Ionuț Vasiu, revistă lunară, care în luna mai urmează să apară cu nr. 349, cenaclu numărând 725 de ședințe până în prezent, concurs de creație literară „Vara visurilor mele” care în anul acesta a ajuns la ediția a XXII-a... În cadrul instituției de cultură

„Amurg sentimental” am fondat „Tribuna scriitorilor fără prejudecăți” (martie 2015 – februarie 2016). „Tribuna scriitorilor fără prejudecăți”: (27 august – 8 iulie 2017), stagiunea a II-a, cu ședințele de lucru la Casa memorială „Agatha și George Bacovia”, unde au citit peste 40 de tineri poeți. Tot în cadrul Amurgului sentimental am înființat periodicele „Biblioteca sentimentelor literare”, „Suplimentul bibliotecii sentimentelor literare”, iar recent „Poetul, glasul cetății”... Din momentul când s-a anunțat înființarea Amurgului sentimental, ca instituție de cultură privată, ni s-au alăturat scriitori consacrați în peisajul literaturii naționale. Aș aminti doar pe câțiva dintre ei: prof.univ. Ion Dodu Bălan, Leonida Lari, Florin Costinescu, Ion Horea, Ion Țugui, Petre Ghelmez, prof. univ. Valeriu Filimon, Nicolae Rotaru, Valeriu Bârgău, Valeriu Gorunescu, azi cu toții plecați la Domnul, și nu în ultimul rând, poetul Radu Cârnci, care în 20 mai 2002, avea să-mi confere titlul de Protector al naturii: „Fundația Națională „IZVOARE” pentru Protecția Naturii și Artelor în România, îi conferă titlul de Protector al naturii și Artelor, pentru remarcabila strădanie privind păstrarea și înnoirea tradițiilor culturale naționale. Director Radu Cârnci”. Între timp, Amurg sentimental a devenit o mișcare literară națională.

I. V.: *Câte cărți ai reușit să publici și care dintre ele îți sunt mai aproape de inimă?*

I.M.: Nu le-am numărat, dar cred că numărul lor trece cu mult peste 50 de titluri, însumând cred peste 20.000 de pagini de carte. Care-mi sunt dragi?... Toate, altminteri nu le-aș fi scris... Păstrând cutuma interviului, romanul „Călit la focul durerii” (2020), în trei volume, circa 1500 de pagini îmi este cel mai drag, deoarece mă regăsesc în

conținutul lui cu satul copilăriei mele, alături de sătenii mei, din Satul-Nou, din Urecheștii-Bacăului, unde am văzut lumina zilei într-o zi de 1 martie 1951.

I.V.: *Enumeră te rog cele mai importante premii care ți-au fost acordate în decursul anilor.*

I.M.: În cei 50 de ani de activitate literară asiduă de la debutul meu în literatură, am primit numeroase premii, fiecare premiu având un rol esențial la formarea mea ca scriitor, dintre ele amintesc câteva: Premiul Consiliului județean al sindicatelor Alba, la Festivalul „Lucian Blaga”, mai 1983. Comisia de organizare: indescifrabil. Juriul: Aurel Dragoș Munteanu,

Nicolae Prelipceanu, Ion Mircea, V.Copilu-Cheatră, Ion Mărgineanu, Maria Lucia Munteanu, Ovidiu Iacob și Gheorghe Maniu. Președinte: Ion Horea (eveniment consemnat de revista „România literară”, pag. 2, 12 mai 1983); Premiul revistei „Ateneu” la cea de a XV-a ediție a Concursului național de poezie „Nicolae Labiș”. Juriul: Sergiu Adam, Andi Andrieș, Ion Beldeanu, Dumitru Chirilă, George Damian, Anghel Dumbrăveanu, Ion Gheorghe, Ion Horea, Mihail Iordache, Marcel Mureșanu, Nicolae Prelipceanu, Corneliu Sturzu, Nicolae Turtureanu, Ion Țugui, Laurențiu Ulici, Mihai Ungheanu, Lucian Valea, Romulus Vulpescu.

Președinte: Laurențiu Fulga. Suceava, octombrie, 1983 (eveniment consemnat de revista „România literară”, pag. 2, din 13 oct. 1983); Premiul revistei „Caiete botoșănene” la Festivalul de poezie „George Coșbuc”, organizat de Consiliul județean al sindicatelor Bistrița-Năsăud, 12 oct. 1984. Președintele juriului: Lucian Valea; Premiul Ziarului „Cronica Sătmăreană”, la Concursul interjudețean de creație literară „Afirmarea”, Satu Mare, 2 iunie 1985. Juriul: Vasile Sălăjan, Nicolae Ciobanu, Nicolae Prelipceanu, Constantin Georgescu, Denisa Comănescu, Dorin Sălăjan, Grigore Scarlat, Ion Vădan, Radu Ulmeanu, Daniel Corbu. Președinte: Gheorghe Pituț (eveniment consemnat de revista „Luceafărul”, 22 iunie 1985); Premiul Asociației Scriitorilor Iași pentru poezie la concursul „Poni Luceafărul”, Botoșani, 16 iunie 1985. Președintele juriului: Constantin Ciopraga. Secretar al Asociației: Andi Andrieș (eveniment consemnat de revista „România literară”, 20 iunie 1985); în 2011 Premiul „George Ivașcu” la Critică și istorie literară oferit de revista Porto-Franco, Galați (eveniment consemnat de revista „Porto-Franco”, 2011).

I.V.: Care sunt uniunile și asociațiile din care faci parte?

I.M.: Fac parte din Uniunii Scriitorilor din România. Din 1992 și până în 1995 am fost membru în Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, după care, din motive personale, am demisionat. La sfatul scriitorului George Coandă am revenit din luna mai 2011. Din ianuarie 2017 am demisionat pentru a doua oară din calitatea de membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, din motive personale, și am revenit din ianuarie 2018, la insistențele regretatului președinte Doru Dinu Glăvan.

I.V.: Amintește care sunt cei mai importanți jurnaliști și scriitori români pe care i-ai cunoscut personal, în diferite împrejurări.

I. M.: Aș aminti aici pe regretatul Sorin Preda, nepotul scriitorului Marin Preda, care era și el scriitor.

L-am cunoscut la Bacău, la Cenaclul „G. Bacovia” din Buzău (1978), apoi după ani l-am întâlnit la „Scânteia tineretului” (1987). De la el am învățat meșteșugul gazetăriei... Era răbdător cu mine... Prin el am cunoscut-o pe Areta Șandru care avea să plece la ceruri de tânără... La amândoi le port recunoștința mea pentru strădania lor de a-mi fi insuflat dragostea lor pentru acest gen de scriere care necesită multă muncă de teren și o chemare aparte... În perioada juneții mele literare, am cunoscut mulți scriitori ai momentului... Cu unii am fost prieteni, precum: George Chirilă, Alexandru Văduva, Ion Văduva Poenaru, Petru

Marinescu, Valeriu Gorunescu, ș.a. Toți scriitorii pe care i-am cunoscut, în egală măsură, au avut un rol determinat în formarea mea ca scriitor și am scris despre ei în cartea mea, „Scriitori pe care i-am cunoscut”, polemici și controversate, 2016, ce numără la 400 de pagini... Dintre ei făcând parte și vulcanicul patriot Corneliu Vadim Tudor și Eugen Barbu, despre care în cartea cu pricina am scris: „Corneliu Vadim Tudor, pot spune, împreună cu maestrul Eugen Barbu, scriitorul cu suflet de borangic și condei de lună nouă – sunt două legende frumoase de care nu mă voi dezice vreodată. Pentru că, se știe, aveau har în a cântări talentul literar al unui tânăr, iar prin revista „Săptămâna” – publicându-mi din creații – visul meu de poet era ca și împlinit”.

I.V.: Se mai poate spune astăzi că presa este a patra putere în stat?

I.M.: În opinia mea, de mult timp presa nu mai este a patra putere în stat... De fapt, nici nu a fost vreodată... Teoretic, da! Practic, nu!

I.V.: Poate să ducă presa online, care a luat amploare în ultimii ani, la dispariția presei tipărite?

I.M.: Eu sunt omul faptelor de moment... Mi-e groază să anticipez ce va fi în viitor... Deocamdată, cum decurg lucrurile în ambele cazuri, observăm că ele se completează una pe alta, altfel nu se explică faptul că anual se tipăresc milioane de cărți, reviste, ziare și alte publicații... În concluzie, cu optimismul care mă caracterizează, presa tipărită nu va dispărea niciodată.

I.V.: Ce proiecte ai pentru viitorul apropiat sau mai îndepărtat?

I.M.: Am câteva proiecte literare despre care nu-mi place să vorbesc până ce nu le am într-o formă sau alta gata... Consider că e tardiv să vorbesc despre ele în spațiul acestui interviu... Totuși, domnule Ioan Vasile, vă spun că de curând am definitivat pentru tipar volumul „În șatra lui nea Laie” (poeme patriotice scrise pe-o coajă de castană țepoasă).

TRUPA DE TEATRU LUGOJEAN A STRĂLUCIT LA MEDIAȘ

Trupa de teatru „Traian Grozăvescu” din Lugoj a participat la Festivalul de Teatru „ProActoria” Mediaș care s-a ținut săptămâna trecută, de vineri până duminică, 14-16 iunie la Sala Traube, Teatrul Popular Mediaș aniversând 60 de ani de la înființare.

Evenimentul a adus pe scenă trupe talentate din întreaga țară și a oferit o varietate de spectacole pentru toate gusturile. Festivalul de Teatru ProActoria a debutat vineri după-amiază de la ora 16:00, atunci a avut loc și deschiderea oficială. Astfel că Trupa de teatru „Noi și... atât” a prezentat piesa „O inspecție școlară” de Dumitru D. Pătrășcanu, ora 16.30. De la ora 18:00, a urmat Trupa de teatru „Dan Alecsandrescu” din Roman cu piesa „Ultima șansă”, o adaptare după Mihail Zadornov. La ora 20:00, Trupa de teatru „Redoute” din Brașov a prezentat piesa „Se caută un mincinos”, o adaptare după Dimitris Psathas. La sfârșitul serii, Trupa Milenium din Mediaș a ținut un concert extraordinar începând cu ora 21:00. Ziua de sâmbătă a început cu Trupa de teatru „ProActoria Junior” din Mediaș care a prezentat piesa „Copiii din ziua de azi”. De la ora 17:30, Trupa de teatru „Traian Grozăvescu” din Lugoj a jucat „Hangița” de Carlo Goldoni. Trupa de teatru „Joker” din Medgidia a prezentat spectacolul „Nimic nu mi scapă”, ora 19:00, adaptare după Adolf de Herz. Ziua de duminică a umplut sala de copii, la ora 11:00, Trupa de teatru „Joker” din Medgidia a jucat piesa „Pinocchio” de Carlo Collodi. La ora 18:00 a fost programată piesa de teatru „Certificatul” de Venerus Popa, Trupa de teatru „ProActoria” din Mediaș.

Bucurie mare în rândul actorilor lugojeni, minunații actori amatori ai Teatrului Municipal „Traian Grozăvescu”, după aproximativ cinci ani de zile, iată că a venit clipa fericirii și au participat în cadrul acestui festival cu piesa „Hangița” de Carlo Goldoni, scenografia și regia Maria Voronca. În distribuție: Ileana Căprariu, Tudor Trăilă, Lăcrămioara Bercean, Cristina Velici, Maria Rogobete, Constantin Goloșie, Cristian Alexandru, Cristian Ioschici, Marian Costea, Gabriela Hlușcu, Sorin Palciuc. În perioada pandemiei acest sector cultural a avut momente grele, spectatorii nu au mai avut șansa să intre în sălile de teatru, actorii nu au mai putut să facă repetiții, să ofere spectacole, dar nici după pandemie situația nu s-a îmbunătățit foarte bine. Teatrul nu moare niciodată, teatrul renaște în fiecare clipă, în fiecare suflet de spectator și actor, teatrul este

poezie, cântec, dans, este dascălul de la care învățăm ce înseamnă un sentiment, este prietenul care ne ajută la rezolvarea problemelor de viață, teatrul ne transformă, el înseamnă cultură, iar o piesă jucată cu actori buni clădește scena teatrului. Acest festival a însemnat pentru actorii Teatrului Municipal Lugoj foarte mare bucurie, prietenie, fericire și dulce revedere! Dar cum să nu te bucuri în asemenea momente? Fiecare trupă de teatru vine cu sufletul curat și înflăcărat pentru a oferi cât mai multă poftă de viață spectatorilor, colegilor de scenă, tuturor celor care participă la festival. Cum să nu iubești teatrul? Cum să nu simți pulsul unui spectacol și să pleci acasă total schimbat, în deplină armonie cu tine însuși, cu natura, cu ființele din jur, să simți legătura puternică între tine și stradă, între spațiu și timp, între dragoste și speranță? Cum să nu te îndrăgostești de teatru? El este artă, este terapie pentru om. Teatrul atinge sufletul omului, ne regăsim în jocuri, muzică, măști, povești, ne tratăm sufletul cu această funcție terapeutică care realizează un echilibru în viața noastră, o legătură între trup și suflet. Cu ajutorul teatrului oamenii își dezvoltă posibilitățile creative, dar și imaginația, oferă o perspectivă asupra sentimentelor produse de problemele, experiențele lor. Teatrul oferă actorilor, dar și spectatorilor

să-și pună în oglindă calitățile, defectele, frumosul și urâtul, teatrul înseamnă iubire, emoție, schimb de idei, de gânduri, de trăiri, de iubire...multă, multă iubire! Teatrul te cizelează, te sensibilizează, te ordonează și te disciplinează, ca OM și ca ARTIST! Teatrul face parte din viața orașului și va rămâne pansamentul tuturor cuvintelor nerostite, sentimentelor singurate, gândurilor fără cuvinte și timpului oprit pe marginea malului Timișului, acolo unde bustul marelui tenor Traian Grozăvescu ne salută ori de câte ori îi trecem prin față.

Teatrul lugojean are o istorie foarte bogată, a reușit de-a lungul timpului să se facă cunoscut în țară și în străinătate, să promoveze limba română, să contribuie la istoria locală și națională. Am fost cândva mulți, astăzi am rămas o mână de oameni care speră la revenire, la pași spre viitor, dar un viitor scris cu litere de aur pe cortina sălii de

teatru lugojean, a multor săli de teatru din lume, în ropot de aplauze și lacrimi de bucurie actorii își culeg roadele, fericirile, toate acestea nu se compară cu nimic, e prea multă bucurie în piepturile lor, lumina ochilor dând naștere unui Luceafăr.

Festivalul de anul acesta a fost unul special deoarece Teatrul Popular Mediaș a aniversat 60 de ani de la înființare, nu putem decât să le urăm: La mulți ani cu sănătate și multă putere de muncă!

„Trupa de teatru „Traian Grozăvescu” din Lugoj a

adus pe scenă piesa „Hangița” de Carlo Goldoni. Cu un echilibru perfect între umor și emoție, au reușit să fascineze publicul medieșean prin interpretarea lor memorabilă.”

Maria ROGOBETE

ȘI DUMNEZEU A FOST DEPORTAT ÎN BĂRĂGAN

18 iunie 2024, Parcul justiției din Timișoara, ora 11,00, Monumentul Foștilor Deportați în Bărăgan, aproape 200 de participanți au ținut a fi prezenți la comemorarea a 73 de ani de la deportarea bănățenilor (români, bulgari, sârbi, nemți, unguri, ucraineni) în gulagul românesc din Bărăgan. Acțiune inumană a regimului din vremea de tristă aducere aminte, produsă în noaptea de Rusalii 17-18 iunie 1951, așa cum mi-a relatat cu vădită amărăciune în suflet domnul Vichentie Maniov, conf.univ.ing.dr. un om cu o vastă experiență de viață, scriitor, și un analist de notorietate al unei istorii tulburătoare, trăită împreună.

Au rostit alocuțiuni de venerație și binecuvântare, pentru cei mulți ce nu mai sunt astăzi, printre noi, I.P.S.Ioan Selejan, Mitropolitul Banatului, Ioana Boca, din partea Academia Civică din București, Niculina Moica, Asociația Foștilor Deținuți Politic și Leonard Câmpeanu,

București. Din partea oficialităților locale, Viorel Coifan consilier C.J.Timiș, Cosmin Tabără viceprimar Timișoara, Gheorghe Ciuhandu, fost primar municipiul Timișoara. Petru Mirciov, ing. Președinte Asociația Foștilor Deportați în Bărăgan și fost deputat în Parlamentul României din partea Uniunii Bulgarilor din Banat-România și organizator al comemorării.

Organizatorul de suflet al acestui eveniment comemorativ a fost Asociația Foștilor Deportați în Bărăgan. Referitor la actul deportării, Rafael Mirciov, profesor este autorul unei cărți, ca o lecție de istorie ce nu trebuie uitată, un excelent rimember cu iz de nostalgie, sensibilitate și umanism. Lagărul Deportării-Pagini din Lagărul Bărăganului 1951-1956, ediție bilingvă bulgară-română, traducere de prof. Gheorghe Ghergulov, ediția completă 2016, editura Mirton, Timișoara, cu sprijinul Asociației Foștilor

Deportați în Bărăgan. Odată cu deportarea acestor oameni gospodari și iubitori de locurile natale în conștiința mea de om de creație mă-ntreb dacă nu cumva și Dumnezeu a fost deportat în Bărăgan.

„Oprește Doamne, oprește
Te rog, ceasornicul cu care
ne măsurăm destrămarea”

Și luminează-ne cerul de
lacrimi și (ne)timp, să nu se
cuibărească-n noi
(ne)uitarea!

Dumitru BUȚOI

BUCURII ȘI LA A DOUA TINEREȚE...

Eminescu sărbătorit și la Oradea

...este titlul inedit și incitant al cărții, recent lansate de către autorii Dănuț și Victoria Iuga, din Oradea, în ședința de lucru a Cenaclului avocaților din Baroul Bihor, coordonator poet, scriitor și dramaturg de notorietate Pașcu Balaci. O carte de suflet, o lecție de curaj, prin care autorii care de-o viață sunt împreună, în curând vor celebra 50 de ani de la căsătorie, ne-au mărturisit cu sinceritate povești de viață autentice cu parfum de bucurie dar și cu amărăciune despre unele secvențe mai puțin plăcute, mai puțin bune, mai (ne) prietenoase într-un timp în care tinerețea le-a purtat pașii prin vâltoarea vieții, respectiv a activității profesionale ori cea dedicată actului de creație. Relevant este și următorul citat din prefața cărții a doamnei Prof (Drd) Petronela Apopei „Când îți plouă în suflet, fă-ți umbrelă dintr-o bucurie” spunea Emil Cioran, iar cei doi soți și-au făcut bucurii nenumărate în povestea lor de dragoste, ce durează de 49 de ani, dar au bucurat și lectorii cu cele trei cărți anterioare „Viața mea, ca o poveste” (ian. 2021) „Fete și destine” (sept.2021) „Băieți și destine” ian.2022), care s-au dovedit a fi o trilogie având temă comună despre destin, viață și iubire”.

O sinteză spumoasă despre carte plină de evocări de poveste, dar și despre viața cotidiană a celor doi soți și autori Dănuț și Victoria Iuga și implicarea acestora în în activitatea social-cultural-artistică a comunității bihorene ne-a fost prezentată de doamna Miorița Săteanu, publicist și Cetățean de Onoare al municipiului Oradea și coordonator al Proiectului „Cetățeni activi la puterea a treia”.

Cartea ca un remember sentimental este presărată cu mici epistole, păreri, ale unor cunoștine ori prieteni apropiați referitoare la destin, viață și iubire. „Greu cu dragostea asta tare greu. De ce la început este miere și lapte? De ce tinerii nu știu să mențină acea dragoste ca în povești „până la adânci bătrâneți”? Și această întrebare e grea! Iar căsătoria ar trebui să fie începutul iubirii,

frumosul în relația celor doi, împlinirea lor, dragostea să fie reciprocă și cultivate mereu în sufletele lor”

Partea a doua a ședinței a fost alocată comemorării a 135 de ani de la plecarea geniului Eminescu în eternitate. Depe viața, opera și personalitatea celui ce se identifică fericit cu Ziua Națională a Culturii Române, Mihai Eminescu, a vorbit domnul Pașcu Balaci, scriitor, membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Arad. Complementar, ca un gest de prețuire și respect pentru tot ceea a în-semnat Eminescu, poetul neperche, domnul Dumitru Buțoi, membru UZPR și președinte Asociația Cultural Umanitară „Luceafărul de Vest” Timișoara, prezent la eveniment a decernat premiile participanților din județele Bihor, Maramureș și Cluj, la Proiectul Cultural Internațional „Eminescu, un vis în așteptare” organizat sub egida UZPR, ediția 2023-2024, după cum urmează. Ana Maria Chircea, Delia Smaranda Terțan, Vasile Bele, Mihaela Poduț Ienuț, Adina Ungur, Lili Stancu. Diplome de excelență, Miorița Săteanu, Pascu Heteș, Dănuț și Victoria Iuga. Meritul Cultural Pașcu Balaci.

Ședința s-a încheiat cu un regal de poezie și cântec sub semnul geniului eminescian. Protagonisti membrii cenaclului dar și iubitori de Eminescu, Ana Maria Chircea, Viorel Boldiș, Florica Mera, Pascu Heteș, Aurel Horgoș, Ioan Bărnăuțiu, Adrian Cojan, Alexandru Sfârlea, Ioan Fluieraș.

Eminescu este steaua neapusă/ Pe un cer de crizanteme/ Și e cartea de citire pentru țară pentru neam/ Doar în limba mea tradusă/ Și izvorul de lumină / Ce-nflorește prin poeme/ Cum primăvara mugurii pe ram! Eminescu este strigătul dintre viscole și ploii/ Singur în singurătate / Și credința că doar noi / Mai putem face dreptate/ Într-o lume cotropită de ciocoi! / Într-o țară de români și patrioți / Eminescu-i vis de zbor spre libertate/ Eminescu suntem toți/ Peste zare muguri de eternitate!

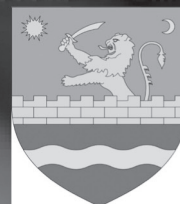
D. BUȚOI

Uniunea Ziaristilor Profesioniști
din România

FILIALA
„MIHAI EMINESCU”
Timișoara

C. J. Timiș

VĂ INVITĂ LA EVENIMENTUL

SIMPOZION CULTURAL - JURNALISTIC „EMINESCU, UN VIS ÎN AȘTEPTARE”

Sâmbătă: 22 iunie, 2024, ora 11.00

Centrul Multifuncțional „Complex Bastion” Timișoara

EMINESCU - JURNALISTUL - UZPR

Prezentare, viața și opera geniului Eminescu, în toate ipostazele activității sale,
poezie, proză, jurnalism.

INVITAȚI: Ioan Dănuț Ardelean, Vasile Barbu, Ionel Bota, Petru Novac Dolânga,
Constantin Mărăscu, Dumitru Opreșor, Vichentie Maniov, Anton Ilica, Mihai Chipser,
Constantin Lăzureanu, Daniel Luca, Adrian Marcu, Maria Rogobete, Mirela Cochechi, Dan Șalapa,
membri Filalei UZPR „Mihai Eminescu” Timișoara și iubitori de cultură și artă.

PREZENTARE INEDITĂ

Ion Machidon, București: poet, critic literar, directorul Editurii „Amurg sentimental”
și redactor șef la revista cu același nume.

Prezentare reviste și cărți apărute recent:

Revistele UZPR nr.33, „Meridianul Timișoara”, „Luceafărul de Vest” și „VIP” Seniorii Timișoara,
„Theatrum Civitatis” - Lugoj, „Arcadia” - Anina, „Tibiscus” - Uzdin, Serbia,
Ziarele: Banatul Azi, Timișoara, Redeschimbarea și Actualitatea - Lugoj, Presa rurală.
Edituri, Grupări Literare, Cenucluri, etc.

Vernisaj expoziții de artă: „Pictura naivă de la Uzdin” Serbia
și lucrări ale artiștilor plastici din Lugoj și Petroșani.

Regal de poezie, sub semnul geniului eminescian.

PARTENERI:

Asociația Cultural Umanitară „Luceafărul de Vest” Timișoara,
Președinte, Dumitru Buțoi, membru UZPR și coordonator Filiala „Mihai Eminescu” Timișoara
Grupul literar „Ioan Dan Bălan” Petroșani-HD. coordonator Mirela Cochechi, membru UZPR

MODERATOR: Nicolae Toma, vicepreședinte Filiala UZPR „Mihai Eminescu” Timișoara.

VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG!

„EMINESCU, UN VIS ÎN AȘTEPTARE“

Antologia în care sunt publicați premianții
Proiectului Cultural Internațional
„Eminescu, un vis în așteptare“, ediția 2023-2024,
sub egida UZPR, va fi lansată în data de 22 iunie,
la ora 11.00 la Centrul Multifuncțional din
Complexul Bastion Timișoara.

Ediție îngrijită de Dumitru Buțoi, Silviu Lazăr și Grigore Măineia.

Publicații în slujba comunității

Periodic social-cultural,
editat de Primăria Găvojdia

www.comunagavojdia.ro
tel. 0256 / 335921;
0256 / 335938

Nr. 19, aprilie 2018

**Investiții
importante
în comuna
Găvojdia!**

**Dana și Titel
Brestovician, la
ruga de la
Lugojel**

Cu ocazia Sfințelor Sărbători ale Paștelui,
administrația comunei Găvojdia, reprezen-
tanții Primăriei și ai Consiliului Local,
urează tuturor locuitorilor din Găvojdia,
Lugojel, Jena și Sălbăgel, multă fericire,
sănătate și sărbători în liniște și pace. Fie
ca Învierea Domnului să vă lumineze
sufletul și să vă aducă bucurii alături de cei
dragi. "Hristos a Înviat!"
Cu respect, Dănuț Toma Stoica, primarul
comunei Găvojdia.

Periodic social-cultural, editat de Primăria Comunei Bethausen și Consiliul Local Bethausen
www.primariabethausen.ro tel. 0256 / 333 303, fax: 0256 / 333 319

Nr. 21, aprilie 2024

Se distribuie gratuit

Investiții! Primăria Comunei Bethausen implementează noi proiecte de dezvoltare

După zecile de proiecte aflate pentru unitatea administrativă teritorială
vor urma și altele, multe dintre ele fiind în fază de implementare

nr. Pag. 3

Sfințele Sărbători de Paște
să vă aducă liniște în suflet,
multă bucurie, sănătate, fericire
și putere de a da și primi.
PAȘTE FERICIT!

Cu respect,
Ioan Lihoni,
primarul comunei Bethausen

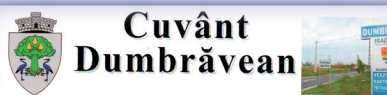

Periodic de cultură și conștiință civică
Apare lunar în municipiul Lugoj <> ROMÂNIA

DIRECTOR: Maria ROGOBETE

Anul III <> Nr. 5-8 (24-27) <>

Periodic social-cultural,
editat de Primăria Comunei
Dumbrăvea

primariadumbrava.ro
Tel./fax: 0256 / 325 553
e-mail: primariadumbrava@yahoo.com

Nr. 54, aprilie 2024

Se distribuie gratuit

**Edilii locali din Dumbrava nu se lasă!
Comuna este în topul județului Timiș la
atragera de proiecte, multe cu
finanțare europeană**

Administrația dumbrăveană a muncit neînterupt și a atras zeci de finanțări
de care beneficiază toți locuitorii comunei și a satelor arondate

Periodic social-cultural,
editat de Primăria Nădrag

primarianadrag.ro
Tel.: 0256 / 328 304

Nr. 53, aprilie 2024

Se distribuie gratuit

**Proiecte în curs de desfășurare și
eforturi de dezvoltare! Administrația
comunei Nădrag are depuse zeci de
dosare pentru finanțări importante**

Primăria Comunei Nădrag nu a lăsat garda jos în această perioadă
și a continuat lucrările la cele mai importante obiective.

Nr. 1353 • Anul XXVII • 1-7 Februarie 2024 • 16 pag. • 3 lei •
www.ziaractualitatea.ro

Stiri pe scurt • publicitate pe larg

Doi primari Cazul MOL

Asociația Cultural-Umanitară „Luceafărul de Vest”

CIF: 38280757 Cont: RO53RNCB0790156956170001 - BCR Timișoara

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Dumitru Buțoi, Nicolae Toma, Andrei Pogany, Ioan Dragotă, Mirela Cocheci, Ana-Maria Lazăr, Zorica Dan, Silviu Lazăr.
Mulțumiri pentru sprijinul acordat: Luca Alexandru Codrean, Grigore Măineia
Tehnoredactare computerizată: Ana-Maria Lazăr

Materialele se trimit pe adresa de email: butoidumitru@hotmail.com; Telefon: 0729 009525
Răspunderea pentru materialele publicate revine autorilor